

eller Den Europæiske Centralbank, som det hedder nu, er velkendt.

Men set i lyset af den holdning er det jo så meget des mere besynderligt, at statsministeren i sin nytårstale sagde, at det er hans håb, at man får et Danmark, der sikrer sin fremtid ved at handle ved egen kraft og ved aldrig at overlade vigtige beslutninger til andre. »Ved aldrig at overlade vigtige beslutninger til andre«, siger statsministeren, som samtidig arbejder for at afskaffe kronen og lægge noget så vigtigt og så vigtige beslutninger som beslutninger om pengepolitikken, rentepolitikken og valutapolitikken ned til Bundesbank eller Den Europæiske Centralbank i Frankfurt. Hvordan hænger det sammen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

For det første er jeg glad for, at hr. Frank Dahlgaard har hørt og læst min nytårstale med så stor opmærksomhed og intensitet, men jeg tror, han med al respekt har misforstået hovedbudskabet i nytårstalen lidt.

Hovedbudskabet i det afsnit, der her er tale om, er, at hvis vi ikke deltager i den fælles valuta, risikerer vi at bringe Danmark i en situation, hvor landene inden for den fælles valuta træffer nogle beslutninger, der har meget stor betydning for os, og hvor vi, om jeg så må sige, er overladt til kopimaskinen og må gøre, som der nu står på kopien af de beslutninger, andre har truffet.

Hr. Frank Dahlgaard må ikke tage fejl af, at før den fælles valuta blev en realitet, var det jo heller ikke sådan, at Danmarks rentepolitik kunne tilrettelægges fuldstændig uafhængigt af, hvad de andre lande gjorde. Vi kan nu engang ikke melde os ud af den verden, vi er en del af, heller ikke af Europa, og Danmarks renteniveau og rentebestemmelser er selvfølgelig afhængige af, hvad der sker i landene omkring os – Tyskland ikke mindst, men også de andre lande. Det er præcis dét, der er realiteten.

Og når det nu er sådan, må vi da være med dér, hvor der træffes beslutninger, for ellers fraskriver vi os vores handlekraft, og ellers overlader vi vigtige beslutninger til andre, som jeg sagde i min nytårstale. Det er dét, der er tanken, det er dét, der er filosofien.

Frank Dahlgaard (UP):

Det må alligevel undre, at statsministeren vælger de ord, som han valgte i sin nytårstale: »ved

aldrig at overlade vigtige beslutninger til andre«.

Men statsministeren må vel erkende, at i dag har Danmark stadig mulighed for – hvis den valutariske situation, vi har i øjeblikket, bliver bevaret – at løsgøre sig fra den europæiske valuta, euroen, og opskrive sin valuta – som f.eks. Grækenland har gjort eller er blevet tvunget til – eller nedskrive den i en eller anden situation om 5, 10, 20 eller 500 år, hvor det måske kan være nyttigt ikke at have overladt beslutningen til andre, men selv at kunne føre sin egen valutapolitik, fordi man har sin egen valuta.

Statsministeren må vel også medgive, at det kan man ikke længere i Frankrig, i Belgien, i Portugal, i Østrig, i de lande, der har knyttet sig til den fælles euro. Den er indført, og der er ikke længere den mulighed, det ekstra håndtag, som kan bruges i et eller andet nødstilfælde. Man har lagt vigtige beslutninger over til andre og overladt dem til andre. Så hvordan kan statsministeren så sige i sin nytårstale, at det skal vi ikke gøre?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er meget vigtigt, synes jeg, igen at snakke om virkeligheden og ikke om historien om 500 år, for den kan hverken hr. Frank Dahlgaard eller jeg formentlig vide noget om. Det er meget interessant, men det kan vi ikke rigtig mene noget helt sikkert og definitivt om.

Men vi kan mene noget om og diskutere noget, som jeg synes er meget vigtigt lige nu, nemlig den virkelighed, vi har. Og uden at man må misforstå mig, tror jeg, den tid er forbi, hvor vi kunne sidde i et lille rum og træffe strategiske og taktiske beslutninger om, at nu skal den danske krone nedskrives eller opskrives.

Jeg tror ikke, verden ser sådan ud længere – eller rettere: Jeg ved, at verden ikke ser sådan ud længere. Vi prøvede det jo i 1982, og det kom vi ikke særlig godt af sted med – for nu at udtrykke det mildt – og det har en masse andre lande også prøvet. Vi er i en ny tid nu, og den internationale økonomiske sammenhæng har, uanset om man nu kan lide det eller ej, bragt os ind i en ny historisk fase, hvor vi ikke længere kan træffe den slags beslutninger. Og det mener jeg vi skal være glade for, for er der noget, der ville ramme Danmark, er det da, hvis Tyskland kunne nedskrive eller opskrive sin D-mark. Det ville være til stor skade for Danmark og få indvirkning på arbejdsløsheden i Danmark, hvis